

Universitätsbibliothek Paderborn

Wyngaerden der sele

Veghe, Johannes

Hiltrup, 1940

27. Kap. Woe wy myt unsen heren sullen up staen unde te samen in den
wyngaerden

urn:nbn:de:hbz:466:1-30728

syner ghenadighen in luchtynghen int kamerken dyns her-
ten, so salstu schnell up staen in den wyngarden over all em
ghehoersam in tijt unde salich in ewicheit.

XXVII. Kap.

5 Woe wy myt unsen heren sullen up staen unde te samen
in den wyngarden...

Voert merke, o ynnighe sele, dat dyn brudegom secht: Laet
uns upstaen in den wygaerden. He en secht nicht, dattu
salst allene upstaen, mer he unde du te samene. Och dat is
10 wonderliken troestelick. En wil doch nicht wesen besorget
te gane in den wyngarden der gheestelicheit, over all vull
aerbeydes boven dyn krancheit. Mer wes over all vrij ghe-
troestet, alheel sunder sorghe, um dat dyn here daer mytti
will gaen in den wyngaerden. Daer wil he mytti aerbeyden
15 unde by dy blyven in tijt unde in ewicheit. Waerlike syn
teghenwoerdicheit is over all ghenoechlick, noet unde nutte.
Want he is broet dynen hungher, he is wyn dyner drovicheit,
he is aerste unde aersadye dyner unghesundheit, he
is reste dyner moedicheit, he is een schat dyner armoedic-
20 heit, he is een staff dyner tederheit, he is een lecht dyner
duisterheit, he is een leyder dyner bijsterheit, he is over-
vloedicheit alle dyner behoevicheit, och he is dy all in
all^{1*} in tijt unde in ewicheit. In den boeke der wijsheit
staet,¹ dat syn by wesen is ghenoechlick boven all,^{2*} datmen
25 begheren mach unde syn teghenwoerdicheit is alheel sun-
der last, over all^{3*} ghenoechlick. Also sprack oick de
mynnende sele in den boeke der leeften,² dat eer gemynnede
brudegom is alheel begheerlick, dat is, all dat yenich herte
begheren unde mynnen kan, als wijsheit, soticheit, schoen-
30 heit, rijcheit, starcheit, ghesundheit, zedicheit, truwicheit,
dat is alheel in unsen heren^{4*} in den oversten graet aller
vulkomenheit. Daer umme

^{1*} — in all ^{2*} — all ^{3*} unde ^{4*} M. und B. herten (!)

¹ Sap. 4, 1—2. ² Cant. 5, 16.

is he alheel mynlick unde begheerlick in tijt unde in ewicheit. Hijr umme, o ynnighe sele, gae vrij myt em^{1*} in den wyngaerden der gheestelicheit, ghesterket over all myt syn ghenoechlike teghenwoerdicheit salich in tijt unde in ewicheit. Moyses wolde reysen doer de woestenyen mytten volke van israhel int land van beloften. God sprack to em:¹ Ic will mynen engel hijr senden, de sal ju brenghen over wech. Moyses sprack: Neen, o here, en wil uns nicht verlaten. Wy en willen nicht eens ut desser steden gaen, ten 10 sy dattu myt uns sijst unde by uns blyvest, uns over all verlosende van unsen vyanden unde in allen noden helpende. O ynnighe sele, nu is god bereyt mytti te gaene unde te blyvene, seggende dyner traechheit: Laet uns doch te samene vroemorghens^{2*} up staen in den wyngaerdene. Al 15 bistu verveert allene unde by dy selven daer te gaene, so laet dy wecken unde trecken van syn mynlike mildicheit unde milde mynlicheit. Natuerlike et is ghewoentlick, dat manich mensche ut vrenscoppen in gheselschop^{3*} gaet mytten anderen. Et is ghenadich, dat grote heren eer 20 deners unde knechte mede doen den pelgremen of koopluden, dat se alsoe over wech komen sunder sorghe. Et is eerlick, dat mechtige konynghen eren vrenden over land reysenden bystand bewysen,^{4*} overmits dat se em eer ruters ghewapent mede gheven. Et is over all grotes danckes weert, 25 dat landes heren eer gasten myt zeghel unde breve gheleyden, so veer als eer macht is, dat se also sunder schaden over wech moeghen komen, daer se wesen willen. O edele zele, o utverkoerne bruet cristi, de keyser aller konynghen duet untellike meer ghenaden by dy. He en ghift dy

^{1*} gae myt em vry ^{2*} laet uns noch vromorghens to
samien ^{3*} — in gheselschop ^{4*} doen

¹ Exod. 33, 14.

nicht syne knechten noch breve, mer em selven, seggende:
laet uns te samene upstaen in den wyngaerden. Och he is
schone van formen boven alle kynder der menschen, rijke,
mechtich, ghenoechlick over all. Wunderlick is syn ghenade,
5 dat he aldus will wesen mytti, o ynnighe sele. En wil doch
nicht weygheren noch vertrecken te wesene myt em salich in
tijt, um dattu myt em in den wyngaerden der gheestelicheit
gaest, dattu oick myt em gaest in den wyngaerden salich in
ewicheit.

10

XXVIII. Kap.

Woe wy de eerde bequeme sullen maken, daer de wynstoc
groyen soll.

Alstu dan komest in den wyngaerden des gheesteliken le-
vens, int gheselschop der kynder godes, de daer groyen als
15 rancken in den wyngaerden, so ist boven all noet, o ynnighe
sele, dattu daer oick werdest gheplantet als een rancke in
den hoff. Daer umme moestu int eerste den grund dyns her-
ten bequeme maken, dat de wynstock daer te bet groye. Du
salst eerst den acker bereyden, daer nae salstu planten unde
20 seyen. Salomon scrijft:¹ Ick ghenck over den acker des
traeghen unde sich, et was daer over all vull nettelen, dijstel
unde doerne, dat is, des menschen herten is over all vull
ghebreke unde krancheyden, bereyt to sunde in syn ghe-
dachten unde leden van syn juncheit intoelder. Och woe vull
25 unkrudes is de versumede hoff eens wertliken menschen.
Dat^{1*} en darf^{2*} daer nemand seyen, poten noch begheten,
um dattet^{3*} by em selven daer wasset unde groyet over all
den hoff. Mer guet kruet behoevet vele aerbeydes unde
denstes, dat nochtan lichteliken vergaet. O ynnighe sele,
30 int eerste moestu graven in den wyngaerden dyns herten
grund, myt vlyte

^{1*} *Dan* ^{2*} *draf* ^{3*} *datte*

¹ *Prov. 24, 30.*